

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Angaaende Afsnit II om Saneringslaanene vil jeg gerne yderligere sige, at jeg kan ikke se rettere, end at saaledes som Forholdene har udviklet sig, saaledes som Prisstigningen er foregaaet, maa man ophøre med den delvis tvungne Akkordordning og med Moratorium, som vi har haft tidligere. Det, der nu kan være Tale om, er, at man giver de Landmænd, som har for megen Gæld, en Støtte, saaledes som vi har foreslaaet det, gennem Rentetilskud og Saneringslaan. Saa kan de Landmænd, som kan klare sig hermed, drage Fordel af det, medens de Landmænd, som er uegnede, maa fjernes fra deres Ejendom, eller det maa overlades til Kreditorernes Forgødtbefindende, om de vil lade dem blive siddende, fordi de maaske saa ikke taber saa mange Penge, som de vilde tabe, hvis de blev fjernet. Jeg mener, at man efterhaanden maa indtage det Standpunkt, at de Midler, som anvendtes, og som det var rigtigt at anvende, da vi var saa langt nede i Dybden, som vi var for 3—4 Aar siden, ikke kan anvendes i den nye Situation.

Naar man fra de to Oppositionspartiets Side taler om, at det, vi her foreslaar, er ydmygende for Landbruget, det er Understøttelse til Landmændene, det er at indføre dem i en Rubrik for sig, hvilket disse Landmænd ikke kan være tjent med, vil jeg sige, at der jo paa dette Punkt ingen principiel Forskel er mellem det Forslag, vi har fremsat, og de Forslag, Venstre og Konservative har fremsat. Enten man fritager Landmændene for Ejendoms-skatter og paafører Statskassen et Rentetab ved de Udlaan, der foretages, et Tab, som andre saa skal betale — det er jo nødvendigt for at faa det dækket —, eller man gaar den Vej, som vi foreslaar, at man giver Rentetilskud og Saneringslaan, bliver Resultatet det samme: en Lettelse for Landmændene, som andre maa betale. Og naar vi saa ser, at naar det, vi her foreslaar, skal anvendes Syd for Kongeaaen, har det ingen ydmygende Karakter, saa har det ikke noget som helst med Almisse at gøre, det er kun, naar det skal anvendes Nord for Kongeaaen, man beklager sig, saa maa jeg sige, at det er mig efterhaanden umuligt at fatte de Principper, som de to Partier følger i deres Landbrugspolitik.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller anbefalede det Ændringsforslag, der er stillet af de Konservative om Indførelse af en Kornlov i dette Forslag. Jeg forstaar ikke, at det skal være nødvendigt at fremsætte dette Forslag her. Er det, fordi man er bange for, at Partiets Medlemmer i Kornlovsudvalget ikke skal varetage de Konservatives Interesser tilstrækkeligt? (*Christmas Møller*: Man er bange for Ministeren). Ja, men selv om man er bange for mig, kan jeg ikke se, at det kan gøre nogen Forskel, om man kommer med dette Forslag, baade naar vi taler om Rente- og Saneringslaan, og naar vi taler om Kornlov, eller man nøjes med at komme med det der, hvor det naturligt hører hjemme, under Kornloven. Man maa jo faa det Indtryk, at det er, fordi det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er bange for, at de Medlemmer, der skal varetage de Konservatives Interesser under Kornlovsforhandlingerne, ikke vil varetage dem tilstrækkeligt, saa at man ogsaa maa søge at varetage dem her.

Det ærede Medlem udtalte, at han havde faaet det Indtryk, at Regeringspartierne Forhandlingsvilje — og det vil formodentlig ogsaa sige min Forhandlingsvilje — gjaldt Spørgsmaalet om at slippe af med Rentetilskuddet. Nej, vi vil meget gerne have det gennemført, men vi er saa meget Realpolitikere, at dersom der er Udsigt til, at vi kan faa den ene Halvdel af Forslaget gennemført, den Halvdel, som er mest nødvendig, saa siger vi ikke: Alt eller intet. Kan vi faa det ene, ønsker vi at tage det, selv om vi med Beklagelse maa give Afkald paa det andet. Jeg tror, at det ærede Medlem i mange Tilfælde har haft samme Opfattelse og har handlet efter denne Opfattelse. Hvis vi ikke kan faa nogen af Delene, er det naturligvis det mest sørgelige, men jeg vil dog til det sidste haabe, at det ærede Medlems Realitetssans til syvende og sidst vil give sig Udslag i, at man ikke helt vil afvise et Forslag til Støtte for Landbrugserhvervet som det her fremsatte.

Saa vidt jeg kan se af Det konservative Partis Ændringsforslag, er der ingen Dækning hverken for det Beløb, som Millionærerne i Skattelykommunerne skal lettes for, eller for det Beløb, som Landmændene skal